

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/121/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612201912
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8612201912.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bajkalská č. 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 proti žalovaným 1. M. B., rod. X., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX K. č. XX, občan SR, 2. R. K., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX K. č. XX, občan SR, 3. V. X., nar. XX.X.XXXX, Dr. X. č. XXX/X, XXX XX B., občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká č. 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom 089 01 Svidník, Sov. hrdinov č. 163/66, o zaplatenie 4.759,38 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. rade, 2. rade a 3. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 1.986,09 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne z dlžnej sumy od 8.10.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaným náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá právo na ich náhradu.

IV. Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 106,42 eura (pozostávajúce z trov právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, č. ú. SK72 0200 0000 0000 4294 9572, BIC: SUBASKBX, VS 2351180 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 7.3.2012 uplatnil proti žalovaným nárok na zaplatenie sumy 4.759,38 eura s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 2635660 0 01 bola so žalovaným 1., 2. a 3. uzatvorená zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 15.11.2004 v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným v 1. a 2. rade medziúver vo výške 4.315,21 eura. Žalovaní v 1. a II. rade sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 7,79 % ročne mesačnými splátkami vo výške 28,02 eura a do nasporenia zmluvne určenej výšky CS vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 10,79 eura. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení a zúčtovaní účtu medziúveru s účtom stavebného sporenia splácať stavebný úver vrátane úrokov 4,7 % ročne mesačnými splátkami vo výške 30,84 eura. Žalovaný v 3. rade prevzal ručením na seba povinnosť uspokojiť pohľadávku, ak ju neuspokojia odporcovia v 1. a 2. rade. Nakoľko si žalovaní v 1. a 2. rade nespĺnili zmluvné povinnosti, boli žalobcom upomínaní a upozorňovaní na riadne a včasné uhrádzanie splátok a vkladov. Žalovaný v 3. rade na upomienky, ktoré mu boli zasielané na vedomie, nereagoval. Z dôvodu podstatného porušenia zmluvnej povinnosti žalovanými v 1. a 2. rade (čl. V.) omeškaním

v splácaní, odstúpil žalobca dňa 7.10.2011 v súlade s čl. VI. a VII. úverovej zmluvy od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere a vyzval žalovaných v 1. a 2. rade na okamžité vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov v 7 - dňovej lehote. Žalovaní v 1. a 2. rade finančné prostriedky v danej lehote nevrátili. Žalovaný v 3. rade si svoju povinnosť vyplývajúcu z ručenia taktiež nesplnil. Zostatok pohľadávky ku dňu 29.2.2012 je vo výške 4.759,38 eura s 12,79 % ročne s úrokom z omeškania z istiny vo výške 4.614,12 eura od 1.3.2012 až do zaplatenia.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovaným na zaplatenie pohľadávky vo výške 4.759,38 eura s príslušenstvom.

Dňa 30.4.2012 vstúpilo do konania Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ako vedľajší účastník na strane žalovaných. Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení zo dňa 12.7.2012 uviedol, že v súdnej veci sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah. Nie je potrebné sa zaoberať zmluvnými podmienkami a praktikami dodávateľa, nakoľko žalobca od zmluvy odstúpil listom zo dňa 7.10.2011. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje. Ak je zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Ide o vydanie bezdôvodného obohatenia. V súdnej veci je preto potrebné porovnať sumu prijatú od dodávateľa spotrebiteľom, to je poskytnutý úver a odpočítať od nej sumu, ktorú spotrebiteľ dodávateľovi zaplatil, bez ohľadu na to, na aký účel dodávateľ tú, ktorú platbu započítal. V prípade kladného rozdielu, v prospech dodávateľa, ide o sumu bezdôvodného obohatenia, na vydanie ktorej má dodávateľ nárok. Vo zvyšnej časti navrhol žalobu zamietnuť.

Žalobca zotrval na podanej žalobe a v priebehu konania prezentoval názor, že v predmetnom spore ide úverovú zmluvu, ktorá podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka patrí medzi tzv. absolútne obchody. Nároky žalobcu v tomto konaní nie je možné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Predmetná zmluva sa spravuje zákonom č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení. Podľa žalobcu nie je možné všetky nároky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv posúdiť podľa Občianskeho zákonníka. Na odstúpenie od zmluvy a premlčanie je potrebné aplikovať Obchodný zákonník.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi, a to: zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 15.11.2004, odstúpenie od zmluvy zo dňa 7.10.2011, výpis z obchodného registra, oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 27.4.2012, vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 12.7.2012, vyjadrenie žalobcu zo dňa 5.9.2012, výpis z účtu odstúpeného medziúveru, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/121/2012 a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzatvorili dňa 15.11.2004 zmluvu o mimoriadnom medziúvere č. 2635660 0 01, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným v 1. a 2. rade medziúver vo výške 4.315,21 eura. Žalovaní v 1. a 2. rade sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 7,79 % ročne mesačnými splátkami vo výške 28,02 eura a do nasporenia zmluvne určenej výšky cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 10,79 eura. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení a zúčtovaní účtu medziúveru s účtom stavebného sporenia splácať stavebný úver vrátane úrokov 4,7 % ročne mesačnými splátkami vo výške 30,84 eura. Žalovaný v 3. rade prevzal ručením na seba povinnosť uspokojiť pohľadávku, ak ju neuspokojia žalovaní v 1. a 2. rade. Žalovaní neplnili zmluvné povinnosti, napriek upomienkam žalobcu. Z dôvodu podstatného porušenia zmluvnej povinnosti žalovanými v 1. a 2. rade omeškáním v splácaní, odstúpil žalobca dňa 7.10.2011 v súlade s čl. VI. a VII. úverovej zmluvy od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere a vyzval žalovaných v 1. a 2. rade na okamžité vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov v 7 - dňovej lehote. Žalovaní v 1. a 2. rade finančné prostriedky v danej lehote nevrátili. Žalovaný v 3. rade si svoju povinnosť vyplývajúcu z ručenia taktiež nesplnil. Zostatok pohľadávky ku dňu 29.2.2012 žalobca vyčíslil vo výške 4.759,38 eura s 12,79 % ročne s úrokom z omeškania z istiny vo výške 4.614,12 eura od 1.3.2012 až do zaplatenia.

Uznesením Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/121/2012-76 zo dňa 4.11.2013 súd pripustil zmenu petitu žaloby a to tak, že žalovaní v 1., 2. a 3. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu 4.759,38 eura, 7,79% ročne úroky zo sumy 4.614,12 eura od 1.3.2012 do zaplatenia a 5% ročne úroky z omeškania zo sumy 4.614,12 eura od 1.3.2012 do zaplatenia, ako aj trovy konania do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

Žalovaní vo svojich výpovediach na pojednávaniach nespochybňovali uzavretie predmetnej zmluvy.

Žalovaná v 1. rade navyiac uviedla, že platila úver 8 rokov, potom neplatila, pretože jej z tohto účtu bola realizovaná iná exekúcia.

Žalovaná v 2. rade navyiac uviedla, že predmetný úver nesplácala a o jeho platení nemala prehľad.

Žalovaný v 3. rade uviedol, že pomohol ako ručiteľ svojim rodinným príslušníkom získať úver. Na predmetný úver nič nezaplatil.

Žalobca zotrval na podanej žalobe.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods.1, ods.2, ods.3 Občianskeho zákonníka /účinného ku dňu uzavretia zmluvy/ spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (účinného ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Žalobca poskytol žalovaným v 1. a 2. rade úver podľa zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení a túto zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu so všetkými právnymi dôsledkami s tým spojenými. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa, ktorý koná v rámci svojej obchodnej činnosti a dlžníci, resp. žalovaný ručiteľ sú osobami, ktoré pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalobcom túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré spotrebiteľia ovplyvniť nemohli, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Žalobca má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov stavebným sporiteľom. Námietky žalobcu, že je treba aplikovať Obchodný zákonník, neobstoja, pretože všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo

vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník.

V čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy zákon o ochrane spotrebiteľa definoval ako spotrebiteľské zmluvy všetky zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka účinné v čase uzavretia predmetnej zmluvy je potrebné vykladať v súlade s obsahom a účelom európskej ochrany spotrebiteľov obsiahnutej v príslušných smerniciach. Žalobca je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaní sú spotrebiteľia, pretože pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Vzhľadom na kogentné ustanovenie § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka je potrebné posúdiť odstúpenie od zmluvy podľa všeobecného právneho predpisu upravujúceho spotrebiteľské právo, a to Občianskeho zákonníka.

Podľa § 546 Občianskeho zákonníka dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa § 548 ods.2 Občianskeho zákonníka ručiteľ môže proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník.

Podľa § 48 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 451 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že žalobca účinne odstúpil od predmetnej úverovej zmluvy vo vzťahu k žalovaným ku dňu 7.10.2011 a táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná. Odstúpením od zmluvy bola zmluva od začiatku zrušená a každý z účastníkov bol povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Podľa Občianskeho zákonníka odstúpením bola zmluva zrušená od začiatku /ex tunc/ a momentom odstúpenia zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy a vznikajú práva a povinnosti z porušenia

práva. Odstúpením od zmluvy nastúpil medzi účastníkmi právny režim bezdôvodného obohatenia. Z výpisu z účtu odstúpeného medziúveru súd zistil, že žalobcom bol poskytnutý úver vo výške 4 199,03 eur a doposiaľ žalobcovi vrátili sumu 2 212,94 eur, preto žalovaný zaviazal na zaplatenie rozdielu vo výške 1 986,09 eura (4 199,03 eur - 2 212,94 eura) so zákonným úrokom z omeškania od 8.10.2011 a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

O trovách účastníkov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.2 O.s.p. , podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca podanou žalobou uplatňoval proti žalovaným nárok na zaplatenie sumy 4 759,38 eura s príslušenstvom. Žalobca bol úspešný v časti 1 986,09 eura a v prevyšujúcej sume súd žalobu zamietol. Žalobca bol úspešný v rozsahu 1 986,09 eura z 4 759,38 eura, teda v rozsahu 41,73 %. Žalovaní boli úspešní v rozsahu 58,27 %. Úspech žalovaných, ktorý prevyšuje úspech žalobcu je preto 16,54 %. Úspešnejší žalovaní si náhradu trov konania neuplatnili a žalobca ako menej úspešný účastník nemá právo na ich náhradu.

Náhradu trov konania si uplatnil vedľajší účastník, ktorému súd priznal vo výške 106,42 eura, t. j. 16,54 % z uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 643,38 eura, ktoré pozostávajú z prevzatia a príprava zastúpenia, vyjadrenie z 12.7.2012, zastúpenie pri pojednávaní dňa 24.2.2014, t. j. 3x po 170,95 eura + 2x rež. paušál po 7,63 eura + 1x rež. paušál po 8,04 eura + 20 % DPH/, podľa § 9 ods. 1, § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. d), § 14 ods.1 písm. a/ , b/, § 16, ods.3, § 18 ods.3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Podľa § 93 ods. 2, ods. 3, ods. 4 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2, ods. 3 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť. Advokát je povinný účelne využívať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje. Advokát je oprávnený dať sa zastupovať iným advokátom ako ďalším zástupcom prípadne advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval súd za nepochybne účelne vynaložené, vzhľadom na to, že právo na právnu pomoc pred súdmi je ústavným právom každého subjektu práva. Navyše, účasť vedľajšieho účastníka, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov v konaní pred súdmi je žiaduca a je vo všeobecnom záujme, pretože vyvažuje faktickú nerovnosť účastníkov konania. Je potrebné si uvedomiť, že v spotrebiteľských sporových konaniach vystupuje prevažne na strane žalovaného bežný spotrebiteľ, ktorý nie je odborne „vybavený“ tak, aby náležite obhajoval svoje záujmy v konaní a bol rovnocennou proti stranou právnickej osobe, ktorá je odborne, personálne a materiálne pripravená viesť množstvo súdnych sporov. Vedľajší účastník bol v konaní aktívny a súd rozhodol aj na základe jeho argumentácie.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).